

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la ÎCCJ

PROBA PRACTICĂ Secția de contencios administrativ și fiscal 24 februarie 2024

VARIANTA NR. 3

1. Cadrul procesual din fața primei instanțe

1.1. Cererea introductivă de instanță

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel B. sub nr. 1234/Y/2023 la data de 1 februarie 2023, reclamanta A. a chemat în judecată pe pârâții Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice P. (DGRFP P.) și Serviciul Fiscal Municipal R. (SFM R.), solicitând instanței:

- anularea deciziei nr. 100 /31.03.2022 emise de Serviciul Fiscal Municipal R. privind atragerea răspunderii solidare a reclamantei cu societatea SC C. SRL;
- anularea deciziei nr. 200 /03.07.2022 de soluționare a contestației administrativ-fiscale emise de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice P.

În motivarea acțiunii introductive, s-au arătat următoarele:

Prin decizia nr. 100 /31.03.2022, SFM R. a dispus angajarea răspunderii solidare a reclamantei, în temeiul art. 25 alin. (2) lit. c din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vederea realizării creanțelor fiscale în sumă de 4 000 000 lei aferente perioadei 2019-2020.

În fapt, în cuprinsul deciziei, s-a reținut că reprezentanta legală a societății S.C. C. SRL a dat dovadă de rea-credință, în sensul că ultima plată către bugetul general consolidat a fost efectuată la data de 27.03.2018. Creanța în sumă de 4 000 000 lei provine din constatarea unei creanțe fiscale printr-o decizie de impunere emisă în anul 2018, ce figurează în situația fiscală a reclamantei ca neachitată. S-a reținut că s-au întreprins măsuri de executare silită a acestei creanțe, care este certă, lichidă și exigibilă și care depășește posibilitățile de plată actuale ale societății, rezultând astfel starea iminentă de insolvență, pentru care reprezentanta legală era obligată să solicite deschiderea procedurii insolvenței. De altfel, s-a constatat starea de insolvabilitate a societății la data de 10.01.2022, ca urmare a acestor împrejurări.

Împotriva deciziei nr. 100 /31.03.2022, reclamanta a formulat contestație, prin care a invocat:

-nerespectarea dreptului său la audiere, deoarece, deși a lipsit justificat (deces în familie) la prima convocare pentru ascultarea sa, nu a mai fost convocată a doua oară pentru ascultare, conform prevederilor art. 9 alin. 3 lit. b din Codul de procedură fiscală;

-nemotivarea deciziei de atragere a răspunderii solidare, atât în fapt, cât și în drept;

-lipsa relei credințe și nerespectarea prezumției de bună-credință reglementate de art. 12 din Codul de procedură fiscală;

-în fapt, a achitat obligațiile fiscale ale societății aferente anilor 2020 și 2021; de asemenea, a solicitat organului fiscal prin mai multe cereri, în decursul anilor 2020-2021, să emită decizie de regularizare a plăților și obligațiilor, având în vedere că prin hotărâre judecătorească definitivă fusese anulată, încă din anul 2020, decizia de impunere din anul 2018 ce constata creanța fiscală în cuantum de 4 000 000 lei menționată de pârâte, dar acesta nu a răspuns cererilor decât cu o zi înainte de emiterea deciziei de antrenare a răspunderii solidare; or, organul fiscal nu a avut în vedere faptul că această regularizare fusese efectuată la data de 30.03.2022, prin ștergerea creanței respective din evidențele fiscale.

Contestația formulată pe cale administrativă a fost respinsă prin decizia nr. 200 /03.07.2022 emisă de pârâta DGRFP P.

Prin acțiunea formulată, reclamanta a mai învederat faptul că pârâta DGRFP P., deși cunoștea domiciliul fiscal al reclamantei, nu i-a comunicat decizia de soluționare a contestației administrativ-fiscale prin poștă, ci doar prin anunț public pe pagina de internet a ANAF, iar comunicarea efectivă prin remitere s-a realizat doar după ce reclamanta a făcut cerere scrisă, respectiv la data de 1.10.2022; acest demers de solicitare a comunicării l-a realizat după ce a primit somația de executare silită. Ca urmare, a solicitat să se constate că se află în termenul legal de promovare a acțiunii în contencios administrativ și fiscal.

Pe fond, a reiterat susținerile din conținutul contestației administrativ-fiscale, dar a adăugat ca motiv de fapt aspectul că a fost numită administrator al societății abia din data de 01.01. 2020, conform mențiunilor înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului, astfel că nu poate fi atrasă răspunderea sa pentru o perioadă anterioară acestei date, nefiind îndeplinită ipoteza cazului legal de atragere a răspunderii solidare, ce implică calitatea sa de administrator.

1.2.Întâmpinarea

Prin întâmpinare, pârâtele au invocat excepția prescripției acțiunii și, pe fond, au solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În susținerea excepției prescripției, pârâtele au arătat că decizia nr. 200 /03.07.2022 a fost publicată pe site-ul ANAF în perioada 04.07.2022-19.07.2022, astfel că se consideră comunicată reclamantei la 15 zile de la data publicării anuntului; ca urmare, decizia a fost considerată comunicată la 19.07.2022, iar acțiunea a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 01.02.2023, cu depășirea termenului prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004.

Pe fondul cauzei, au arătat că:

- procedura de audiere a contribuabilului a fost considerată ca fiind îndeplinită, deoarece contribuabilul a lipsit la termenul stabilit pentru audiere, fiind întrunită ipoteza prevăzută de art. 9 alin. 3 lit. b din Codul de procedură fiscală;

-decizia de antrenare a răspunderii este suficient motivată în fapt și în drept;

-nu poate fi analizată susținerea referitoare la lipsa calității de administrator a reclamantei pentru perioada anterioară datei de 1.01.2020, deoarece aceasta nu a fost

invocată prin contestația administrativ-fiscală, ci direct în fața instanței, iar în ceea ce privește materia procedurii fiscale, nu se aplică dispozițiile art. 8 alin. (1) teza finală din Legea nr. 554/2004, ci dispozițiile art. 281 din Codul de procedură fiscală;

-reprezentanta legală a societății S.C. C. SRL a dat dovadă de rea-credință, deoarece ultima plată către bugetul general consolidat a fost efectuată la data de 27.03.2018;

-creanța restantă în cuantum de 4 000 000 lei era certă, lichidă și exigibilă conform evidentelor organului fiscal la data declanșării procedurii de emitere a deciziei de antrenare a răspunderii solidare, rezultând astfel starea iminentă de insolvență, iar reprezentanta legală era obligată să solicite deschiderea procedurii insolvenței.

1.3.Soluția primei instanțe

Prin sentința pronunțată în soluționarea cauzei la data de 17 octombrie 2023, prima instanță a respins excepția prescripției introducerii cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, a admis acțiunea și a anulat cele două decizii atacate.

În motivarea sentinței, s-au reținut următoarele:

În ceea ce privește excepția prescripției introducerii cererii de chemare în judecată, invocată de pârâte, prin întâmpinare, a reținut că Decizia nr. 200 /03.07.2022 a fost comunicată prin afișare cu încălcarea prevederilor art. 47 alin. 4 din Codul de procedură fiscală, care prevede cu prioritate obligativitatea comunicării la domiciliul fiscal cunoscut al reclamantei prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Astfel, față de nulitatea comunicării făcute cu încălcarea ordinii de prioritate implicate de textul legal, cererea de chemare în judecată, înregistrată la data de 1.02.2023, a fost formulată în interiorul termenului de 6 luni prevăzut de art. 11 alin. (1) pct. a din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

În ceea ce privește imposibilitatea invocării direct în fața instanței a unui motiv de nulitate care nu fusese invocat prin contestația pe cale administrativă, prima instanță a reținut că prevederile art. 281 alin. (2) din Legea nr. 207/ 2015 privind Codul de procedură fiscală, prin raportare la prevederile art. 8 alin. (1) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se interpretează în sensul că motivele de nelegalitate invocate în cererea de anulare a deciziei de soluționare a contestației și a actelor administrative fiscale la care aceasta se referă nu sunt limitate la cele invocate în contestația administrativă.

Pe fondul cauzei, prima instanță a reținut că dreptul la audiere nu a fost respectat, deoarece prevederile art. 9 raportat cu art. 26 din Codul de procedură fiscală impuneau necesitatea ascultării reclamantei, nefiind întrunită ipoteza de considerare ca îndeplinită a audierii, cât timp aceasta lipsise la o singură convocare.

În ceea ce privește perioada anterioară datei de 01.01.2020, reclamanta, conform dovezilor depuse în fața instanței, nu a avut calitatea de administrator, astfel că ipoteza legală nu este întrunită.

În ceea ce privește perioada ulterioară numirii sale ca administrator, prima instanță a reținut că prin deciziile contestate nu s-a făcut în nici un fel dovada relei-

credințe a administratorului. Codul de procedură fiscală nu impune emiterea deciziei de impunere pe numele administratorilor unei societăți debitoare ce nu-și achită debitele, ci doar pe numele acelor administratori care sunt vizati de art. 25 alin. 2 Cpf, deci pentru care organul fiscal trebuie să dețină dovezi și argumente că le sunt incidente dispozițiile legale respective. Or, pe acest aspect, decizia de antrenare a răspunderii solidare nu este motivată, în sensul că nu arată argumentele pentru care s-a apreciat că reclamanta a acționat cu rea credință în scopul determinat de lege. Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, reiese că reclamanta a făcut plăți în anii 2020 și 2021, dovezi ce răstoarnă în mod evident situația de fapt reținută prin decizie.

Nu în ultimul rând, nu se poate reține reaua-credință a reclamantei în neîndeplinirea obligației de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, atât timp cât aceasta, în repetate rânduri (pe parcursul anilor 2020-2021) a solicitat organului fiscal să regularizeze plățile și obligațiile, prin corectarea erorilor din fișa pe plătitor, ținând cont de hotărârea definitivă a instanței intervenită în anul 2020, prin care s-a constatat intervenția prescripției obligațiilor fiscale în cuantum de 4 000 000 lei și anularea acestora. Or, în condițiile în care această corectare, prin scăderea obligațiilor fiscale, s-a realizat la un interval de doi ani de la anularea deciziei, respectiv cu o zi înainte de emiterea deciziei de angajare a răspunderii, nu se poate reține reaua-credință a administratorului în nedeschiderea procedurii insolvenței, pentru acest interval de timp, în care nici măcar nu cunoștea cuantumul corect al creanței sale, organul fiscal nefurnizându-i un răspuns.

2. Cadrul procesual din fața primei instanțe

2.1. Cererea de recurs

Pârâta **DGRFP B.** a formulat **recurs** împotriva sentinței de mai sus, invocând motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

În cadrul criticilor încadrate în motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă, recurenta a invocat faptul că în mod greșit a respins prima instanță excepția prescripției acțiunii, cât timp acțiunea a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 01.02.2023, cu depășirea termenului prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004.

În susținerea motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă, pârâta a invocat nemotivarea sentinței, din perspectiva faptului ca prima instanță nu a răspuns tuturor aspectelor invocate prin întâmpinarea depusă la fond; astfel, au fost ignorate aspecte esențiale care, dacă ar fi fost analizate în profunzime de către instanța de fond, ar fi condus la o altă soluție; au fost ignorate apărările sale, fiind avute în vedere exclusiv susținerile reclamantei.

În susținerea motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, pârâta a invocat faptul că:

- prima instanță a făcut o greșită aplicare a legii din perspectiva reținerii că dreptul la audiere a fost încălcat, deoarece contribuabilul a lipsit la termenul stabilit pentru audiere, fiind întrunită ipoteza prevăzută de art. 9 alin. 3 lit. b din Codul de procedură fiscală;

- prima instanță a făcut o greșită aplicare a legii prin constatarea nemotivării deciziei de antrenare a răspunderii solidare, deoarece aceasta este suficient motivată atât în fapt, cât și în drept;

- prima instanță a făcut o greșită aplicare a legii prin pronunțarea pe fond asupra motivului de nulitate invocat direct în fața instanței de judecată, deoarece nu se aplică dispoziția art. 8 alin. (1) teza finală din Legea nr. 554/2004, ci prevederile art. 281 din Codul de procedură fiscală;

- prima instanță a făcut o greșită aplicare a legii prin considerarea ca neîndeplinită a condiției relei credințe, fiind reiterate aspectele invocate prin întâmpinare din această perspectivă, inclusiv aspectele de fapt.

2.2. Întâmpinarea depusă de reclamantă

Intimata-reclamantă a formulat **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În motivarea întâmpinării, s-au arătat următoarele:

Intimata-reclamantă a invocat *excepția nulității recursului*, arătând că aspectele invocate prin cererea de recurs reprezintă o reiterare a susținerilor din întâmpinarea de la fond, astfel că nu se poate reține încadrarea acestuia în cazurile de casare prev. de art. 488 din Codul de procedură civilă, deși strict formal, pârâtele au indicat cazurile de la pct. 5,6 și 8 ale art. 488 din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește criticile încadrate în motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă, intimata-reclamantă a arătat că sunt nefondate, deoarece în mod corect a respins prima instanță excepția prescripției acțiunii, față de nerespectarea ordinii de prioritate a modalităților de comunicare a actului administrativ-fiscal.

În ceea ce privește critica legată de nemotivarea sentinței, se arată că este nefondată; instanța a răspuns aspectelor invocate de părți.

În ceea ce privește criticile subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, s-a arătat că prima instanță a făcut o corectă aplicare a legii: prin constatarea încălcării dreptului său la audiere; prin pronunțarea asupra motivului legat de lipsa calității de administrator; prin reținerea ca nefiind îndeplinită condiția relei credințe, deoarece buna credință a contribuabilului se prezumă; a mai arătat că în recurs nu pot fi antamate chestiuni de fapt, iar față de situația de fapt reținută de prima instanță recurenta nu a demonstrat o greșită aplicare a legii de către prima instanță.

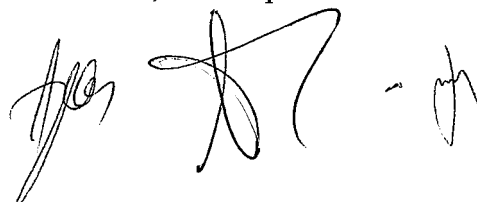
În conținutul întâmpinării, au fost reiterate aspectele invocate în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată și cele reținute de prima instanță, intimata-reclamantă arătând că le susține în totalitate.

2.3. Recurenta-pârâtă nu a formulat răspuns la întâmpinare.

2.4. Procedura derulată în recurs

În recurs nu s-au administrat probe noi.

La termenul de judecată din data de 30 iunie 2023, pentru când toate părțile au fost legal citate și au avut loc dezbaterile asupra recursului, a fost prezentă doar

reclamanta prin avocat ales M.N. cu împuternicirea avocațială nr. Q din 29.06.2023 la dosar.

Înalta Curte a pus în discuție excepția nulității recursului, invocată prin întâmpinare.

Având cuvântul, intimata-reclamantă prin apărător a solicitat admiterea excepției nulității recursului, pentru motivele arătate prin întâmpinare.

Având cuvântul și asupra fondului recursului, intimata-reclamantă prin apărător a solicitat respingerea recursului ca nefondat, pentru argumentația expusă pe larg prin întâmpinare.

La același termen, instanța a rămas în pronunțare atât cu privire la excepția nulității recursului, cât și pe recursul declarat de pârâtă; hotărârea a fost pronunțată la aceeași dată.

CERINȚE:

- 1.Întocmiți partea introductivă a deciziei.
- 2.Redactați considerentele deciziei, cu încadrarea aspectelor de nelegalitate și analiza punctuală a acestora în concordanță cu soluția adoptată.
- 3.Redactați integral dispozitivul deciziei, în concordanță cu soluția adoptată.

Punctaj: 10 pct.

Timp de lucru: 3 ore

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la ÎCCJ

BAREM

PROBA PRACTICĂ

Secția de contencios administrativ și fiscal

24 februarie 2024

VARIANTA NR. 3

1. Partea introductivă a deciziei (practica)1,50 pct.

a) denumirea instanței, numărul deciziei și al dosarului, tipul ședinței de judecată și data la care a avut loc, compunerea completului de judecată (președinte, judecător, judecător, magistrat asistent).....0,30 pct.

b) enunțarea obiectului cauzei, mențiuni cu privire la prezența părților și reprezentarea lor, referire la procedura de citare și la actele de procedură efectuate până la termenul de judecată.....0,50 pct.

c) concluziile cu privire la excepția nulității recursului și concluziile pe fondul recursului.....0,50 pct.

d) mențiunea cu privire la închiderea dezbaterilor și reținerea cauzei în pronunțare.....0,20 pct.

2. Considerentele deciziei instanței de recurs.....6,50 pct.

a) reținerea corectă a situației de fapt /motivelor de recurs /apărărilor din întâmpinare.....0,50 pct.

b) soluția instanței de respingere a excepției nulității recursului..... 0,50 pct.

c) înlăturarea criticilor subsumate motivului de casare prev. de art. 488 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură civilă, deoarece nulitatea comunicării făcute cu încălcarea ordinii de prioritate prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală conduce la consecința că cererea de chemare în judecată a fost formulată în interiorul termenului de 6 luni prevăzut de art. 11 alin. (1) pct. a din Legea nr. 554/2004.....1,00 pct.

d) înlăturarea criticilor subsumate motivului de casare prev. de art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod

procedură civilă, deoarece sentința este motivată atât în fapt, cât și în drept; au fost analizate prin considerente chestiunile esențiale invocate de ambele părți; viziunea CEDO.....1,00 pct.
e) înlăturarea criticilor subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă.....3,00 pct.

e.1.motivul privind neîncălcarea dreptului la audiere (dreptul la audiere nu a fost respectat, deoarece prevederile art. 9 raportat cu art. 26 din Codul de procedură fiscală impuneau necesitatea ascultării reclamantei, nefiind întrunită ipoteza de considerare ca îndeplinită a audierii, cât timp contribuabilul lipsise la o singură convocare)-0,50 pct.;

e.2. motivul privind motivarea corespunzătoare a deciziei de antrenare a răspunderii solidare (decizia nu este motivată, în sensul că nu arată argumentele pentru care s-a apreciat că reclamanta a acționat cu rea-credință în scopul determinat de lege)- 0,50 pct.;

e.3.motivul privind greșita pronunțare pe fond asupra motivului de nulitate a actului administrativ invocat direct în fața instanței, referitor la lipsa calității reclamantei de administrator al societății anterior datei de 1.01.2020 (prevederile art. 281 alin. (2) din Cpf prin raportare la prevederile art. 8 alin. (1) teza finală din Legea nr. 554/2004 se interpretează în sensul că motivele de nelegalitate invocate în cererea de anulare a deciziei de soluționare a contestației și a actelor administrative fiscale la care aceasta se referă nu sunt limitate la cele invocate în contestația administrativă; indicarea HP nr. 20 /2023) -1,00 pct.;

-e.4.motivul privind îndeplinirea condiției relei-credințe (față de situația de fapt reținută de prima instanță, s-a constatat cu corecta aplicare a legii că nu este îndeplinită această condiție.....1,00 pct.);

f) mențiunea referitoare la neanalizarea chestiunilor de fapt reiterate prin recurs.....0,50 pct.

3.Dispozitivul deciziei.....1, 00 pct.

a) soluția de respingere a excepției nulității recursului....0,40 pct.;

b)soluția de respingere a recursului ca nefondat.....0,40 pct;

c)mențiuni privind caracterului definitiv al deciziei, data pronunțării și pronunțarea în ședință publică /prin punerea soluției la dispoziția părții de către grefa instanței..... 0,20 pct.

4.utilizarea corectă a limbajului juridic, coerență în exprimare, logica argumentației juridice, structurarea hotărârii judecătorești....1,00 pct

Punctaj: 10 puncte